

post relationem ipsius Emi Cardinalis Ponentis, audito etiam R. P. D. Alexandro Verde sanctae Fidei Promotore, re sedulo expensa, respondendum censuerunt: « Affirmative, seu Commissionem reassumptionis causae esse » «signandam, si Sanctissimo placuerit». Die 9 Martii 1909.

Quibus omnibus sanctissimo Domino nostro Pio Papae X per infra-scriptum Cardinalem sacrae Rituum Congregationis Praefectum relatis, Sanctitas Sua sententiam sacrae ipsius Congregationis ratam habens, propria manu signare dignata est Commissionem reassumptionis causae canonizationis praefati beati Gabrielis a Virgine Dolorosa, clerici professi e congregatione Clericorum regularium excalceatorum a Christi Passione, die 18, eisdem mense et anno.

Fr. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus*.

L. S.

f D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

• VI. •

DECRETUM SEU INSTRUCTIONES

DE CANTIBUS CONCINNANDI EDENDISQUE AD OFFICIA PROPRIA ALICUIUS ECCLESIAE VEL INSTITUTI. r

Sacra Rituum Congregatio necessarium atque opportunum iudicavit, quasdam instructiones seu leges circa cantus concinnandos atque edendos, Officia propria alicuius ecclesiae vel instituti respicientes, statuere ac evulgare. Quae quidem instructiones seu leges, in audientia diei 24 ver-tentis mensis martii a sanctissimo Domino nostro Pio Papa X approbatae ac sancitae, sunt quae sequuntur: "

I° Praeter cantus, qui in editione vaticana habentur, alii exstant non pauci, qui, quum et ipsi ad usum liturgicum, licet peculiaris tantum loci, pertineant, propterea omnino debent (decr. 11 Aug. 1905, V, VI) ad formam gregorianam concinnari, aut certe reduci, ut inde possint sacrorum Rituum Congregationis approbatione muniri,

2° istiusmodi cantus, quamvis non universam spectent Ecclesiam,, nihilominus in potestatem cedunt Sedis Apostolicae, quae eos approbando facit suos, ac pleno prorsus iure potitur de forma usuque eorum admit-tendis, tollendis, limitandis et ita quidem moderandis, ut cantus etiam proprii singularum ecclesiarum cum typicis et inter se concordent. .

3° Nec tamen ista. suprema Sedis Apostolicae potestas super litur-gicas cantilenas impedit, quominus firma maneant possessoribus consueta proprietatis iura, scilicet:

•a) Ordinario, super ecclesiae suae Proprium, sumptum quidem uni-verse; minime vero in partes, nisi omnino speciales;

b) auctori vel editori primo, si agatur de melodiis vel de aliquo Proprio cuiusdam ecclesiae non reservatis, ut esset, v. g., *Kyrie* in Ordinario Missae extra editionem typicam approbatum, aut Proprium regionale; quae tamen, decennio elapso, publici iuris fiant, salvo semper Sedis Apostolicae dominio.

4° Praedictorum autem iurium usus sic temperetur, ut nullus Ordinarius, auctor vel editor, obstare queat, quominus alii, si conditiones infra notatos impleant, aliquem cantum proprium, suo verborum contextu, ut par est, instructum, typis pariter evulgent.

5° Quivis editor, cantus huiusmodi typis mandare cupiens, ad id admittatur a legitimo possessore, dummodo huic fidem faciat: a) de sufficienti ad rem perficiendam facultate et peritia; b) de praestanda eidem possessori debita remuneratione, cuius scilicet pretium excedere nequeat duplum expensae ad primam confectionem requisitae.

6° De moderatoribus supremis alicuius religiosi instituti idem valeat quod supra de Ordinariis sancitum est, peculiaribus tamen servatis privilegiis a Sancta Sede antehac concessis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Martii 1909.

Fr. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus*.

L. I\$IS.

f D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius*.

SACRA ROMANA ROTA

ALEXANDRINA

IURIS PATRONATUS

Pio PP. X feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno sexto, RR. PP. DD. Guilelmus Sebastiani Ponens, Seraphinus Many et Franciscus Heiner, Auditores de turno, in causa Alexandrina - Iurispatronatus inter baronem Alexandrum Guidobono-Cavalchini-Garofoli actorem, repraesentatum per legitimum procuratorem Angelum (VAlessandri advocatum, et Curiam dioecesanam Alexandrinam conventam, repraesentatam per legitimum procuratorem Vincentium Sacconi advocatum, die 15 Martii 1909 sequentem definitivam tulerunt sententiam.

Super archipresbyteratu, quae secunda dignitas existit in maiori ecclesia Alexandrina cum adnexa cura animarum, Leo X P. M. per Bullam *Sincerae devotionis*, 15 Augusti 1518, Ioanni Luchino de Arnutiis tunc archi-